

વસંત-પ્રભા.

નાટકનાં ગાયનો
~~૪-૫~~

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
બાપુલાલ બી. નાયક.

મુંબઈ ગુજરાતી નાટક મંડળીના માલિક.

હાલ મુકામ અમદાવાદ થીકાંઠા ખાસ્તર બીએર.

આવૃત્તિ ૧૧ મી પ્રત ૫૦૦૦.

(સર્વ હક પ્રસિદ્ધ કરનારને સ્વાધીન છે.)

બી એન એન્ડે કંટ પ્રેસ થીનકા અમદાવાદમાં વાળવાલું
બાપુલાલ સાહે પ્રસિદ્ધ કર્તા માટે બંધું.

સંવત ૧૯૮૧

સને ૧૯૨૫

૧૧/૧૧/૨૫

મૂલ્ય ૦-૪-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ સંગ્રહ

૧૨૧૪૭ --

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાત કૌટુંબિક વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૧૪૦ વગાક

પુસ્તકનું નામ ૫૧૨૧૨૧૪૧૧

તિથિ ૨૪

મુખ્ય પાત્રો

પુર વર્ગ.

રાજા

વસંતસેન.....પાટવી કુવર.
કુમાર.....નાનો કુવર.
સરદાર.....સેનાપતિ, રાજાનો પિત્રાર્થ ભાઈ.
ડોસો.....રાજાનો ખવાસ.
મોતીચંદ.....ડોસાનો મિત્ર.
લાખો.....તેનો મોટો દીકરો, રાણીનો ખવાસ.
નાનો.....ડોસાનો નાનો દીકરો.

યોગી, પ્રધાન, હરબારીઓ, સિપાહીઓ વગેરે.

સ્ત્રી વર્ગ.

મહના.....નવી રાણી, નાના કુવરની મા.
પ્રભા.....વસંતસેનની સ્ત્રી.
દાસી.....મહનાની દાસી, સરદારનું પ્રેમ પાત્ર.
જેઠાણી.....લાખાની વહુ
હેરાણી.....નાનાની વહુ

દાસીઓ, વારાંગનાઓ, વગેરે.

નાટકનો સાર.

અંક ૧ લો.

નાટી—સૂત્રધાર અને નટી નાટક સખ ખી વાતચીત કરેછે.
પ્રવેશ ૧ લો—કુવરવસતસેન તથા તેની સ્ત્રીનો પ્રેમ વિનોદ
વસતની નવી મા રાણી મહના વસંત ઉપર મોહિત
થાય છે, તેને રાજાને નામે પોતાના મહેલમાં લેવાવે છે

પ્રવેશ ૨ જો—મહના વસંતને કહે છે કે તારી સાથે મારું
સગપણ થવાનું હતું તે તોડી મને તારા બાપને
પરણાવી તે મારા બાપની બૂલ થઈ છે માટે તું મારી
સાથે ખ્યાર કર, વસત તરછોડી આપ્યો બૂલ છે.

પ્રવેશ ૩ જો—વસંત સંસાર તણ જ ગલમા બધ છે પ્રભા
પણ સાથે બધ છે

પ્રવેશ ૪ થો—રાણીનો ખવાસ લાખો તથા તેનો નાનો
ભાઈ પોતાના ડોસા બાપને દુઃખ દે છે તેમજ તેમની
વહુઓ પણ પીડે છે

પ્રવેશ ૫ થો—વસંતે જતી વખતે એક પત્ર રાજાને લ-
ખેલો, તે પરથી રાજાની રજા લઈ રાણી તેને પાછો
બોલાવવા તેની પાછળ બધ છે.

પ્રવેશ ૬ હો—વનમાં વસંત-પ્રભા આવે છે. યોગી પાસેથી ઉપદેશ લે છે; મદના આવી વસતને પકડી જાય છે, અને પ્રભાને ઘોળી નાંખવા જાય છે. દરમ્યાન યોગી પ્રભાને બચાવી લે છે.

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ હો—પ્રભાની મરજીથી તેને તેના પતિ પાસે યોગી પોતાની યેગ શક્તિથી મોકલે છે

પ્રવેશ ૨ જો—વસતને લલચાવવા ગણી વેશ્યાઓને કહે છે, પણ તેઓ વસતના ઉપદેશથી શાંત થઈ જાય છે, એથી ગુણી ચીડાય છે; તેનું મન સમ્પદાર તરફ ઠળે છે, પ્રભા નહુ -વે આવે છે.

પ્રવેશ ૩ જો—પેટીમાં પથરા બરી નાણું છે એવો રાજા ડાંગે તથા તેના દોસ્ત મોતીચંદ કરે છે, -થી લોભાઈ છોકરાઓ ચાકરી કરવા મહે છે, પોતાના રૂપીઆ બદલ મોતીચંદ પેટી ઉપર દાવો કરે છે તેથી છોકરાઓ પોતાની પાસેના બધા પૈસા આપી પેટી છોડાવે છે, એ બધા રૂપીઆ લઈ ડાંગે કાચી ચાલ્યે જાય છે. પછી પેટી ખોલતાં તેમાંથી પથરા નીકળેલા જોઈ છોકરા ચસ્તાય છે.

પ્રવેશ ૪ હો—સરદાર રાણી પાસે છુપો આવે છે; નાનો કુવર તે જોઈ જાય છે અને બાપને ચેતવવા જાય છે; સરદાર તેનું ખૂન કરે છે, અને તેને વસતે માર્યો, એમ રાજાને કહે છે.

પ્રવેશ ૫ જો—પ્રભા વસંતને દોડાવે છે, અને કાંઈક માં
મોહકી દેવા માંડે છે; દરમ્યાન રાજા આવે છે અને
વસંત નિર્દોષ છે, એમ સમજે છે વસંત જાય છે,
રાણી વસંતને ઝેર પાવા આવે છે, સરદાર તથા
રાણીની વાત સાંભળનાથી રાણી-સરદારના બધા પાપ
રાજા છુપી રીતે જાણે છે.

પ્રવેશ ૬ જો—રાજાની દવામાં રાણી ઝેર લેખે છે, રાજા
ની મરવાથી પ્રભા વારે છે, રાજા તેને સીસામાંનું અર્ધ
ઝેર તથા પેનાને હાથે લખેલો રાણી-સરદારના
પાપને હેવલ આપી મોકલી દે છે. પછી સરદાર
તથા રાણી નિરંદાર આગ તેમના ઉપર વેર લેવા
તેને બળાતકારે પરણવાની ફરજ પાડે છે અને
રજ્ય સોંપી ઝેર પી મરી જાય છે

અંક ૩ જો.

પ્રવેશ ૧ જો—સીના મોહમાં ન લપટાયાથી વસંતને અ-
ભિમાન આવે છે અને પોતાને સિદ્ધ થઈ ગયો
માને છે, શુદ્ધ તથા પ્રભા તેને ઠેકાણે લાવવા યુક્તિ
રચે છે

પ્રવેશ ૨ જો—પ્રભા બીજા વેષમાં વસંતને મોહ પમાડે છે.

પ્રવેશ ૩ જો—સરદાર-રાણી પરણીને આવે છે, સરદારને
આદી મળે છે, પણ સત્તા રાણીના હાથમાં છે, રાણી
પ્રેમ વથ થઈ તે સત્તા સરદારને લખી આપે છે.
સરદાર એક દાસી ઉપર પ્રેમ બતાવે છે અને રાણીની
દુર્દશા કરે છે

પ્રવેશ ૪ થો—ગુરૂ વસંતને અહુસ્થ ધર્મ પાળવા ઉપદેશ કરે છે અને પ્રભા તથા વસંતને યોગબળથી રાજમહેલમાં લઈ જાય છે

પ્રવેશ ૫ મો—પસ્તાતી રાણીને રાજા તથા કુમારનાં પ્રેત ડેખાય છે, સરદાર રાણીને ઠગાથી ઝેર પાય છે અને ઝેર તથા લેખ લઈ લેવા જાય છે; રાણી તેને મારે છે. મરતી રાણીના પશ્ચાત્તાપથી દયા ખાઈ ચોંગીની સાન્નિધ્ય પ્રભા તેને પાતિમત્યનું પુણ્ય આપે છે તેમજ વસંત પોતાનું પુણ્ય રાજા તથા કુમારને આપે છે; તેથી ત્રણેનો ઉદ્ધાર થાય છે, વસંતને રાજ્ય મુગટ પહરાવાનું છે આનંદ !

વસંત-પ્રભા

અંક ૧ લો.

સૂત્રધાર—

૧

તવ ચરણ તાત મઃલ મુખકર,
આરણે નમી વિનય ઉમાવર,
ભૂપ કથ્યાણુકર કર નજર—
ધો બુદ્ધિ વિમુ નિર્મળ એવી,
ધર્મ નીતિના સૂત્રથી ગુંથીત;
વિન્ધ વિલાસ ખચિત નાટક શુભ
મામ સર્વ જનને હિતકર—

તવ૦

તવ૦

નટી—

૨

નીતિતણી તણ વાત નાથ,
શીદ અનીતિનુ નામ દહએ ?
હેવ મહિર મૂકીને કેમ,
દુષ્ટના આવાસે જઈએ,—
દૂધ તણને દારૂ શુ પીવો ?
રામ ભૂલી કા કામ સેવો ?
કાયલને તણ કાગ પાળી શુ હિત માયે ?
પાપનો ન પહોંચો લઈએ—

નીતિ૦

નીતિ૦

નટી—

૩

મૃગનયની યુવતી
 રંગીલી હાં છમીલી હાં
 શોભતી મધુરી શી શિયળવતી—મૃગ
 સોળ સજી શણુગાર સતી એ
 પંથ પિયુને ભેતી
 રસ ઝરતા નયણા હરખે
 રતિ સરખી મન ગમતી રસીલી મૃગ

સખીઓ—

૪

કેવી ચાંદની આ રૂપાળી
 ઠંડાલ વધારી, ઠંડાલ વધારી;
 આલી ઘેલી ધની છે આ નાર— કેવી
 મોહન મળવા ચાલી ખાનિની આ,
 શ્વેત વસનથી સજી ભામિની આ;
 શોભે રમણી આ કેવી રસાળી
 આળી ભે નિહાળી આ નાર— કેવી

પ્રશ્ના—

૫

મને રંગભીનો લાલ બેલાવે,
 એજ હા હું તો સાદ મુણી સુની જાગી ઉઠી—મને
 સ્વપ્ને પિજર પોપટ પિયુને
 પૂરી પઢાવતા ભાવે,
 ઉડી ગયો ઠહો ? ક્યાં જઈ છુપાયો ?
 હવે કેણુ ખતાવે ?

સખીઓ—

૬

જાઓ બહાલાને વેગે વધાવો,
 માળ પહેનાવો, પુત્રી છાઓ,
 અગ જાએ પુત્રીના વાઘાથી સજાવો—જાઓ
 વસંત—કુસુમ સર્ગી કાચ ત્યા પુષ્પ સોહાય,
 શિયળ સુગંધી સન્નરે જો ફેલાય,
 પ્રજ્ઞા—રતિપતિ છે સુગંધી, કુસુમેની કુજે સોહાઓ—જાઓ

પ્રજ્ઞા—

૭

પિયુ રચ બુલે બુલો આવો,
 જગ રંગતરંગે હા બચુ જગ રંગતરંગે,
 ભવનનો એ છે મીઠો સ્હાવ— પિયુ
 હું રસભીની વાહલડી ને,
 તું રસભીનો નાથ,
 ચોખનનાં મહર્યા તરંગે,
 ફીંચીએ ભેડી હાથ બેઠે સાથ— પિયુ

પ્રજ્ઞા—

૮

માનો માનોને રસાલા,
 આતો ન સારી વાન,
 છેક આમ શું કરો છો,
 બોલાવે જાઓ તાત— માનો
 વસંત—રસીલી પ્રેમ પાન અમૃતે ભવાયે,
 પ્રજ્ઞા—હાલ પ્રેમવાટ જાણુ છું પ્રિયા,
 કટાક્ષે વિધાઈ કેહી થઈ રહ્યા,
 વીતી જાય રાત વાતે નાથ શું થેલા થયા—માનો

૯

વસંત—જોત્ર માત્ર છે બાઈ જ્ઞેન ? શુ માતા એવું ઉચારો ?

મહના—વળે જમે તેમ જીભ ચામની એનો તે શુ ઉધારો ?

વસંત—જ્ઞેન ઠહી તે બને બાયકી માતા એ શુ વિચારો,
ફવિચારો !

મહના—નામ જમે તે લીયો, શેલડીનો રસ લાગે જીભે ખારો
ખારો-બોલો

વસંત—કંકુ તજી કાજલ કાં બૂસો ? ભરો પાપનો ભારો ?
કાં ભારો !

મહના—તું શુ સમજે ? કમે પંખીડ પ્રેમ માતીનો ચરતાં
ચારો, ચારો-બોલો

વસંત—

૧૦

જરી શરમ રાખ નહીં બન હેવાન,

છેક ન બન કુલ વ્યભિચારી,

અરે છોડી દે ન જગલ જ,

માફ માન માન—

જરી

મહના—તને જોઈને બૂના છું સર્વ જ્ઞાન હું,

હેલનું એ છે મને ન લાન

હેતું પ્રાણદાન.

વસંત—જો સાંભળી આ અંતર બળી બચ છે,

જીવવાની આશા રાખે કરી વિષયપાન પાન ?-જરી

મહા--

૧૧

ભાણ પ્રેમ બરેકું

પ્રકુને રૂપે વિષ દીસે આ છાવરેકું—

ભાણ

પ્રેમે બનાવે, પ્રેમે નિભાવે,
પ્રેમને રંગે રમેલુ,
ચેતન જડ સૃષ્ટિમા વમેલુ,
જ્યોતિ પ્રભુનું છે • ।પો રહેલું—

ભાથું•

વસંત-પ્રભા--

૧૨

સીતા તિનું નમ રાઈ
અમને લાગે સારૂં—
માયા નણા સ્વાના ઢી ગયાં હારે
કીધું જગત જુદું ન્યારૂં—
સાચા સ્નેહાને આજે ઝોળખી લીધા
ધટમા થયું અજવાળું—

સીતા•

અમને•

અમને•

ડાસો—

૧૩

ધડપણ આંચું ભાઈ અરેરે આવું—
કાન ઉજજડ થયા આજે ન સુએ,
ચાલુ લાકડી લઈ—
દીકરા વડુઓ મેલાવે મજામાં,
આપણુ કોઈએ નહીં—
ડગસેને પગલે ડોનો ખોળું
હાય જીવાની ક્યાં હ'—

ધડ•

અરેરે•

અરેરે•

અરેરે•

પ્રશ્ન—

૧૪

ખીલી આ વનની શી બહાર
 વૃક્ષ વૃક્ષ પર વેલી ભય લખી,
 અજબ પ્રેમ અનુસાર—

૨ જે

સખે-ખીલી૦

નવીન પુષ્પની મીઠી સુવાસે,
 તૃપ્ત પવન સુખકાર;
 શાન્તિ શાન્તિ મન થાય જોડ વન,
 ભય હૃદય બલિહાર—

સખે-ખીલી૦

પ્રશ્ન—

૧૫

બાળે નર્કની જવાણાની માંદા,
 પાપ તમારાં તોએ ન ધોવણ્ય,
 કોવાં કર્મ કરો છો સહાય.—હાય.

બાળે૦

બાણે મરણ નથી તમ શીખ
 આંધળા બાણે થયા જગદીશ
 આ ખુમારી ઉતરી બાણે,
 દેખાં લેશે જ્યારે જગનો જાય-હાય.

બાળે૦

અંક ૨. બે.

મથા—

૧૬

કાળી, આડી મહન ગતિ,
 ઘડી એકમાં પલટાવે દશા.
 રાયની રકસમી થાય સ્થિતિ— કાળની
 રાજ વૈભવમા મહાસતાં તે,
 વન વન થયો વાસ
 તહીંથી અરે વિચુટાં કરે,
 સતી કયાં કરે પયુને સ્મરે;
 મુઝાય છે મતિ, પાપી પળે પડયા પાત-કાળની

વેપાઓ—

૧૭

મહારાની ભુવાની, યાર,
 રસ લેજો હુંટી દિલહાર,
 અહો દિલહાર.
 નાભુક ખીલતી હું ચમેલી,
 તું રસીલો ને છળીલો;
 જામર મધુ પીનાર,
 અહો પીનાર—હાં હા— મહો

વસંત—શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીર
શ્રી સીતાપતિ, બજી લેને મન અવસર આવે એળે
વહી જશેજી.

વેશ્યા—ખીલી વસંત છેગ ખીલી જીવાની ંડાલા !
રસિયા રસ પી લેને મુખધામ.

વસંત—ખીલી વસંત તેવી ખીલી કુલગદી બાળા !
પ્રભુને શણગારી લે મન લહાય—શ્રી સીતાપતિ.

વેશ્યા—રમણી રૂપાળી હેને હૈ ! ધરી લે વહલા !
પીલે અધરામૃત રસનું પાન;

વસંત—નાથના નાથને એ અનર ધર પ્રીતે બાળા !
કરી લેને કાયાતુ શ્રદ્ધાય— શ્રી સીતાપતિ.

ડાસો ને મોતીચંદ— ૧૬

રૂપૈયાજી દુનીયાના સરદાર
રાજા અને વિદ્વાન નમે વળી શેઠ અને શાહુકાર.
લ્યો સલામ સલામ હજારવાર,
તારી નજર બને જરી કૂર,
બાયડી કહે જા પીટ્યા દૂર,
દીકરા કહે તું બાપ નહિ.
આંખની એ એળખાય રહે નહીં લગા —દયો.
ઘોળાંપતીકા આવે જ્યા હાથ,
બાયડી કહે કે એ પ્રાણનાથ;

હીકરા ટોડીને દાગે પાય,
સાચો સૌનો ટોઢ પ્રભુ તું રૂપેયા ચાર—દયો०

૨૦

જેઠાણી—નાકની નથની ને કાનની વાળી,
હીરાના ઝોરીંગ લઈશ દેરાણી.

દેરાણી—ઝાંઝર ઝમકે ને નેપુર ઠમકે,
બંગડી પહેરવા જઈશ જેઠાણી.

જેઠાણી—નવસર હાર ને ઝુલતી દામણી,
અખોડે કુલ હું લઈશ દેરાણી

દેરાણી—નાતમાં મહાલુ ને ગામમાં ચાલું.
લટકતી દહાણુ હું લઈશ જેઠાણી.

છોકરો--

૨૧

બાપા તારે માટે આ રાખ્યું છે આ કામ,
થાશે જ્યારે રોસે ત્યારે આવશે એ કામ—બાપા०
હેતો તારા બાપને આ ઠીંગ ભરી છાશ,
પાઈશ તને ખાટી ત્યારે હૈયે થાશે હાથ.
તું હેતો ડોમાને ટાઢો બાજરાનો ખાટો,
હું તને આપીશ લુખો બટીનોજ આટો;
રાખતો તુ ઘરમાં ને હું રાખીશ છોટો,
તારાથી સવાયો થાઉ તોજ તારો ભેટો,
હાં-હાં-હાં-હાં હાદઉ હું ન ખોટો દામ-બાપા०

મહના—જાની મીઠાવો રસીકા વિના હું દીવાની.
 સરદાર—હિલ માડું થઈ જાય પાણી પાણી,
 મહના—વાહ ! સાચી મહોબતની નિશાની— જાની૦
 સરદાર—પ્યારી તુ મારી રસિક રંગીલો,
 હું મહોબતનો ચેલો થેલો—કામસૂત.
 મહના—જેઈ છબીલો છબી ઠાડું નેન.
 સરદાર—ઓ તીરછી નજરથી ન મારો કુચે;
 મહના—તારે રૂપે વાડ હું જાન ઓ જાની તે તો કરી છે
 દીવાની— જાની૦

મહના— ૨૩

કરો નજર મીઠી મુજપરે દયા દિલસરે, કુંવરજી વિનવું.
 મુજ ગુન્હા મને સાબરે જીવ ધરથરે, કુંવરજી વિનવું
 સાગર સરખા શીજ તમારા, તુલ્ય હું માછલી.
 લીધું દુઃખ મેં અમાપ મારા પ્રકટયાતાં પાપ;
 કરો માફ જોડું હાથ વીરા આપ છે હિદાર—કરો૦

મહા— ૨૪

હો હઠીલા રાણાજી
 ન કરો આ વિચાર.
 એટલી જાન-માનો માનો— હો૦

ધીરા નરે નરિ હુ' સી આયે,
 જીવન વિકાસ જીમાંવે,
 વિચારો રાણાજી.
 શો એમાં સાધે સ્વર ?

ઐટલી૦

અંક ૩ જો.

વસંત—

૨૫

હે મન આ...
 આજ ખુદ ગા...
 ચોગની...
 ચાલી નીચે ને...
 પદ્મી પ્રભુના સ જી
 અદ્ભુત શક્તિ વળી,
 માયાને વશ કરી,
 નિર્ભય જગમાં વિચાર--

હે મન૦

હે મન૦

પ્રભા—

૩૬

કાંઈ લોનો પાંચીપરે મ્હેર પતાજી,
 કેમલી આ લીન રમણી ઉગારો;
 * ભૂલતીનું માન જાવી શુદ્ધ સુધારો આજીવનકાંઈ.

ભુખ થયેલી ઇંદ્રિય નાદે.
 કેવળ નર્ક નિવાસી બિચારી;
 કરણ કરીને એને બચાવો,
 સદા હયામય રહે પ્રભુ રાજ—

કાંઈં

પ્રભા—

૨૭

કેડલો મૂકોને મારો, કથ કોડીલારે
 રાખો જરા મર્યાદારે, હો રંગીલારે જોગી,
 પાલવ છોડો મારો સહ નાજી શાણારે,
 લોકો દેખે ને મરૂં હાજારે, હોજારે રસીલારે જોગી,
 સ્નાનમા સમજો કંઈં ઝાઝું શુ કહીએરે;
 દિલની ચોરી શુ જગ બાણેરે ? હોજી છપીલારે જોગી.
 પ્રેમ મીઠો કરીને પીજીએ હો જરે,
 આવે ન ટાણે કટાણે રે, હોજી રસીલારે જોગી.

સરદાર—

૨૮

મહોબત અજબ છે પાની, દિલ બાગ બાગ બહેલાવે
 ફુનીયા બને મસ્તાની, અજબ દીવાની કોઈં પ્રેમભામ
 પીવરાવે—મહોબત
 પ્રેમદીવાનાં માનવી, તેમા છે શી નવાઈ ?
 ઇશ્વર પણ તરસ્યો ફરે, કોઈં મહોબત શરાબ પાઈ;
 મહોબત સરીખી ચીજ કંઈં બતલાવે— દિલં

૨૧

ઈશક અમારો દેવતા, પ્રેમી અમારાં પ્રાણ,
નજર ફેરે દિલદારની, જાન જીવર કુરબાન;
ચોળી મહોબત ખાક અલખ જગાવે—દિલ૦

૨૬

સરદાર—અય ખ્યારી યુવયુલ મળી યુલશનમાં,
દાસી—મારો પ્રીતમ ખેલે છે ચમનમાં— અય૦
સરદાર—કામિની કુદન વરણી,
દાસી—લાલ વરને નશુ પરણી,
સરદાર—હાય કેવી સાકર ભરી છે વચનમાં— અય૦

પ્રશ્ના--

૩૦

રમી રહી છે મનમાં,
નમણી -મણી. —રમી૦
પરવશ કીધા પ્રાણ છળીલી,
એ રસીલીને નવંલી;
ભૂલી ન ભૂલાએ મનોહારી છળી વહન તણી—નમણી૦

૩૧

પ્રશ્ના—ભણ્યો ભણ્યો તમારો પ્રેમ
જાઓ શુ છળી ?
વૃક્ષેત—તારા રૂપમાં ભૂલા
ગણું દલકડું ગળો—

પ્રભા—ભાઓ, પિયુ, મનસાવતી.

પરણો બીજી વાર.

ભુકુંની સાથે જરી.

અમને નહિ વહેવાર.

વસંત—પરણ હું પ્રેમદા

પ્રભા—રાજી થઈએ સદા

વસંત—(જો પરણ ચડે)

પ્રભા—(ભાડે)

વસંત—(એમ ?)

પ્રભા—(હા,)

વસંત—(ઠીક ત્યારે સુમુહૂર્તમ્ શુભ લગ્નમ્ શુભમ્ભવતુ)

પ્રભા—(આશુ ?)

વસંત—લગ્ન ગાંઠથી ફરી પરણ્યો બીજી પરી,
પ્રેમદા મળી મને પ્રેમદા મળા.

સરદાર—

૩૨

અજળ શાગે ઇસ્ક, જાને જાન પીયો પીયો

ફરીશતનો ચારો શગળ.

પ્રેમીનોએ ન્યારો શગળ,

શરાળ શરાળ શરાળે,

પિયુએ પ્રીતિ બીજ વાવીયું, પાર્યું પ્રિયા જાળધાર,

રહેામતની દ્રાક્ષ મીઠી મીઠી થઈ લૂમ લાળ હજાર.

ચારી પિયુ મળી ખેંચી પીયો અર્ધ એ મૂલ્યવાર,

ફીકર નહિ બસ છા હવે પડ્યા ગળે વહેવાર.

મનમ શુભામ મનમ સ્વાહ,
મનમત શશભી—

૫૨૬૦

શવે—

૩૩

આનંદ ફેલાવેને સકળ ઘરઘર--

આનંદ૦

મન ધરને રયામનામ સુખ ધામતણું શરણ,

જન કરે કથ્યાણનાં કામ નિત્ય યાચો;

નીતિ ધર્મ ધામ મુકામ, આ ભૂમિ યાને કીર્તિવતી-

આનંદ૦

અમૃત વરસાવો પુર ઝરઝ પાણી ધન તન.

રસ કસ મૂરણ જમીન ભરાયો ફળભરથી;

મજા જાનવાન વશમાન પામે જગતમા,

ભૂપ કયાણી પામે પ્રજાને,

શાન્તિ સર્વત્ર હાલો--

આનંદ૦

બાહેર ખબર.

નીચે સંખ્યા પુસ્તકો મુજબ યુગલથી નાટક મંડળીનો નવો પ્રકાશ હોય
તથા પી. રોકડી કોમને મળે વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે નહિ.

૧ સૌભાગ્ય-સુદર્શ	૩૨ જહાગીરદાર ગોહર
૨ વિક્રમ ચરિત્ર	૩૩ અબળ-કુમારી
૩ કામલતા	૩૪ નળ દમયંતી
૪ મધુ-ભારતી	૩૫ લલિતા દુઃખદર્શક
૫ સુધા-ચંદ્ર	૩૬ લક્ષ્મિપતિનો રમણ
૬ રમેશ-સરિતા	૩૭ સમતનો રંગ
૭ મેઘ-માલિન્ય	૩૮ રામે હસરત
૮ આનંદ-લક્ષ્મી	૩૯ નેક અબળ
૯ પ્રતાપ-વંદની	૪૦ જુગલ જુગારી
૧૦ કુલીન કાન્તા	૪૧ નંદ ખત્રીસી
૧૧ હરિશ્ચંદ્ર	૪૨ નવલયા હીરણ
૧૨ કનક-તારા	૪૩ ચંદ્રબાળા
૧૩ કુન્દબાળા	૪૪ વસંત-પ્રભા
૧૪ ચંદા	૪૫ સંગતના ફળ
૧૫ રાજમીલ	૪૬ વિશ્વ હીલા
૧૬ મેવાડનો પ્રતાપીચંદ	૪૭ તીલકરમે હસ્ત
૧૭ દુઃખી ભાઈ બહેન	૪૮ કૃષ્ણ ચરિત્ર
૧૮ પ્રેમ કળા	૪૯ દેવકન્યા
૧૯ ખાનસિંહ-અમેસિંહ	૫૦ નવલ-કુમુદ
૨૦ મૂળરાજ સોલંકી	૫૧ ખાનદાને યુદ્ધ
૨૧ મુંડ વેણી	૫૨ રામ-રામ
૨૨ શક્તિ મણિ	૫૩ રાજા
૨૩ બારણે ર	૫૪ મદ્રાસામિની
૨૪ રામ ચરિત્ર	૫૫ વિમળા
૨૫ જયરાજ	૫૬ રોસીની હીરા
૨૬ પુષ્પસેન-પુષ્પાવતી	૫૭ શ્રી દેવી
૨૭ નૃસિંહાવતાર	૫૮ ન-કિરોતી
૨૮ તત્ત્વ કમાર	૫૯ મુન-તારા
૨૯ મરુત વેણી	૬૦ નાગમતિ
૩૦ વીરમંદુર	૬૧ નંદરી અજુગરો
૩૧ મોહિની	૬૨ ભારત સંતાન

બાપુસાહબ બી. નાયક.
મુજબ યુગલથી નાટક મંડળીના માલિક.

